

τώθη δὲ τῷ 1862. Πρῶτος ἀρχιτέκτων αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ ἐξ Ἠπείρου Κ. Δημήτριος Ζέζος. Ἐδαπανήθησαν δὲ διὰ τὸν Ναὸν αὐτὸν περὶ τὰς δρ. 700,000. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσπράχθη ἐκ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων τῶν Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐκ διαφόρων συνεισφορῶν τῶν τε ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλήνων. Ὁ πρῶτος Βασιλεὺς Ὀθων προσήνεγκε Δρ. 20,000 ὁ Βαρῶνος Γ. Σίνας ἐκ Μακεδονίας » 10,000 ὁ Βαρῶνος Σίμ. Γ. Σίνας ἐκ Μακεδονίας » 86,000 Τὰ δὲ λοιπὰ καταβλήθησαν παρ' ἄλλων εἰς μικροτέρας δόσεις.

Ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἄλλοι ναοὶ ἐν Ἀθήναις ὠκοδομήθησαν, ἀνεκαινίσθησαν, ἐμεγεθύνθησαν καὶ διακοσμήθησαν, τῇ συνδρομῇ τῶν φιλοχρίστων πολιτῶν, ὡς ὁ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὁ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁ τῆς Χρυσοσπηλιωτίσσης καὶ ἄλλοι. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΔΗΜΟΘΟΙΝΙΑΣ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Τῷ διευθυντῇ τῆς Πανδώρας.

Μαθὼν παρὰ φιλαρχαίου φίλου μου τὴν ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς Σύρου τυχαίαν ἀνεύρεσιν πλακῶς φερούσης ἐπίγραμμα πρὸς ἀνάμνησιν δημοθοινίας δοθείσης «εἰς τὸν δῆμον τῶν Συρίων καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀστυγειτόνων παρεπιδημοῦντας,» μετέβην ἐκεῖ καὶ ἀντιγράψας αὐτὸ ἐφρόντισα νὰ μάθω τὰ τῆς ἀνεύρεσεως. Ἐν τῇ ἐξοχῇ Ἐπισκοπείου, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ Βώλακος, ὑψοῦτο μέχρι τῆς προχθῆς ἐπὶ ὑψώματός τινος τάφος ἐγκλείων ἐξ κεφαλᾶς καὶ ὁστά, ἀποσυντιθέμενα εἰς κόνιν ἅμα τῇ ἐπιψύσει τῆς χειρός. Ὁ τάφος οὗτος ἐλάνθανε τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν διὰ τε τὸ μεμονωμένον τοῦ μέρους καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν θάμνους, ἔως οὗ ἐσχάτως τὸ πτόον ἐργάτου τυχαίως ἐξέχωσεν αὐτόν. Ὑπῆρχον δὲ ἐν αὐτῷ ἀτάκτως τεθειμένα τὰ εἰρημένα κρανία καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ προειρηθεῖσα πλάξ ἀνεστραμμένη. Χωρὶς δὲ νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς εἰκασίας δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ πλάξ μετηνέχθη ἐκ τινος γειτονικοῦ μέρους ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιτύμβιος λίθος. Φαίνεται δὲ ὅτι διαταγῇ τοῦ δόντος τὸ δημόσιον συμπόσιον εἰς τοὺς Συρίους καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀστυγειτόνων παρεπιδημοῦντας, ἀνηγέρθη ἡ στήλη πρὸς ἀνάμνησιν, καὶ ἴσως μάλιστα τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐδόθη τὸ συμπόσιον εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τοῦ Ἐπισκοπείου, ἐκλεχθὲν διὰ τε τὴν τοποθεσίαν καὶ τὴν ἐκείθεν ἀποψιν τῆς ἱερᾶς νήσου καὶ τὸ ἀναβλύζον ἔτι καὶ σήμερον ὑ-

δωρ. Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ λοφίσκου ἀνευρεθεὶς τάφος μεταγενεστέρων ὢν χρόνων ἄδηλον ἐάν Συρίων ἢ ἄλλων παρεπιδημοῦντων ἐνέκλεισεν ὁστά.

Πρὸ τοῦ ἐπιγράμματος ὑπάρχει λελαξευμένος στέφανος ἐν ᾧ ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς.

ΑΓΛΘΗ

ΤΥΧΗ

Κάτωθεν δὲ τοῦ ἐπιγράμματος εἰκονίζεται σῶμα ζώου. Τὸ δὲ ἐπίγραμμα ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἐστὶ τοῦτο.

ΑΓΛΘΗ

ΤΥΧΗ

ΥΠΕΡ

ΥΓΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. Τ. ΑΙ
ΛΙΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΤΥΧΗΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΣΥΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ. Α. ΜΙΑΙΩ
ΝΙΟΣ ΣΚΥΜΝΟΣ ΑΓΘΑΙΡΕΤΟΣ
ΑΡΧΩΝ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ ΣΥΝ
ΑΡΧΕΙΝ ΗΤΕ ΜΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥ (:)
ΓΥΝΑΙΚΙ ΙΔΙΑ ΕΚΑΛΛΙΕΡΗΣΕΝ
ΕΣΤΙΑ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΠΑΣΙ ΚΑΙ
ΠΑΣΑΙΣ ΚΑΙ ΕΔΗΜΟΘΟΙΝ
ΗΣΕΝ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑ
ΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΤΗΝ ΝΗΣ
ΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥ
ΤΩΝ ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΑΣΤΥΓΕΙΤΟΝ
ΩΝ ΕΠΙΔΗΜΗΣΑΝΤΑΣ
ΕΠΙ ΤΟΥΤΩΝ ΗΝ ΥΓΕΙΑ.

Ταῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Βεβαίως δὲ ἐν νήσῳ ἐστερημένη ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων ἢ ἀνεύρεσις καὶ τοῦ ἐλαχίστου λευφάνου ἀρχαίας ἐποχῆς πρέπει νὰ θεωρῆται πολύτιμος. Οἱ δὲ περὶ τὸν ἐπαγωγὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ πρὸ πάντων τὸν Ἑλληνικὸν καταγινόμενοι δύνανται ἐκ τοῦ ἐπιγράμματος τούτου νὰ ἐξαγάγῃσι καὶ τινὰ συμπεράσματα περὶ τῆς σημασίας, ἣν ἀπέδιδον ἄλλοτε εἰς τὴν μικρὰν καὶ ξηρὰν καὶ ἐνδεῇ ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν Σύρον, ἀλλ' οὐχ ἦττον πλήρη ἡδὴ ζωῆς καὶ πλούτου πατρίδα τοῦ φθειριάσαντος Φερικύδου. Εὐτυχῶς δὲ καταγινόμενος πρὸ τινος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου ταύτης εἶδον ὅτι καὶ τοὶ γυμνὴ φαινομένη ἀρχαίων, ἐκρυσεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ὀλίγα τινά, δίδοντα ἡμῖν ἀφετηρίαν πρὸς κατανόησιν τῆς πάλαι αὐτῆς καταστάσεως, περὶ ἧς ἐν τῷ μέλλοντι θέλει δημοσιευθῇ ἰδιαιτέρα πραγματεία.

Ἐν Σύρῳ τὴν 17 Ἀπριλίου 1870.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ Α. ΑΜΠΕΛΛΑΣ.